

Quinze mil exemplars de comunicació

El cronista oficial de la ciutat d'Alacant, escriptor i periodista, Enrique Cerdán Tato, i un expert equip de professionals de premsa han tret el carrec «Lloc de comunicació», un anhelat projecte de premsa que té la seua base a Alacant i en el punt de mira, el País Valencià.

Ismael López

El passat dimecres 9 de novembre, un munt de tendetes municipals i tots els quioscos d'Alacant i els contorns distribuïen, de forma popular i gratuïta, prop de 15.000 exemplars de *Lloc de comunicació*. La revista, en format més gran que el tabloide habitual, ha estat reeditada per l'Ajuntament de la ciutat, sota la direcció de l'escriptor i

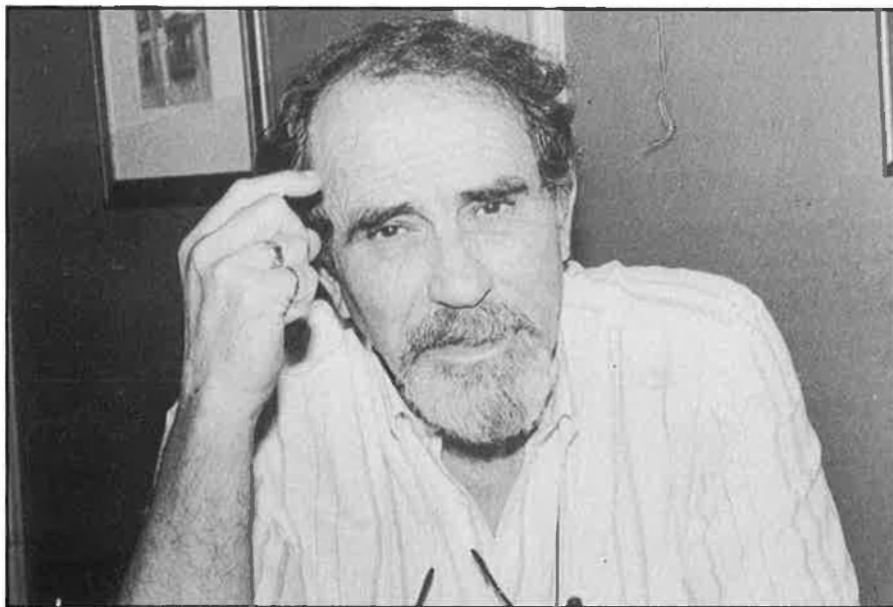
cació ha estat la tasca de tot un equip, format entre altres per Tomàs Ramirez, Glòria Vara, José Luis Cividades, Antoni Amorós, Pere Miquel Campos, Joan Vicent Hernández i una extensa cua de col·laboradors; però el número zero no contindrà, malauradament, gairebé cap article en català. Tot i que la seua capçalera i la voluntat d'aquells que la fan possible animen, amb rotunditat, els valenciano-parlants perquè

de redaccions —*La verdad, Información, Cambio 16, El periódico de Catalunya*, o els desapareguts *Primera pàgina* i *Valencia semanal*—, cap del gabinet de premsa de l'Ajuntament d'Alacant, cronista oficial de la ciutat i doctor honorari en literatura de la World University d'Arizona, EUA, en un currículum inesgotable, Cerdán Tato respira una vitalitat adolescent i una il·lusió de foc per aquesta revista que somiava «des de fa molts anys».

Encara falten seccions per completar, però *Lloc de comunicació* ha sortit al carrer amb 32 pàgines grapades i diversos quadernets inclosos que hi aporten 16 pàgines més. «Coses de la casa» és una secció que tractarà de notícies estrictament municipals; «Bones calendes» pretindrà trencar el setge depriment del món informatiu negre i agre; «Informe» acudirà a l'anàlisi rigorosa i també a la reflexió —en aquest primer número: «Alacant-Elx, un eix per al futur» i «Variacions demogràfiques»; l'apartat «Veïns» seran cartes, propostes i polèmiques ciutadanes «en un to lliure i constructiu»; les pàgines d'«El tapado» desempolsaran de l'anonimat els protagonistes minúsculs de la gran història —en el número 0 es parla amb «El xic que va enterrar José Antonio»; a més de cròniques històriques, municipals, esportives i articles d'opinió i assaig —aquesta vegada amb «Vigència de Rafael Altamira», de l'alacantí Juan Beneyto.

En resum, «una revista participativa i amena», de subscripció gratuïta i publicitat de disseny, que arribarà a totes les institucions culturals i que ja compta amb corresponals, bàsicament d'alacantins, a Barcelona, València, París i EUA, per veure també Alacant des de lluny. □

Enrique Cerdán Tato, pel rigor a la informació.

periodista Enrique Cerdán Tato. «La nostra intenció —diu Cerdán Tato— és que haguera estat quinzenal o, com a molt, mensual, però haurem de conformar-nos amb la seua bimensualitat». Sis números a l'any «ens limita bastant temporalment, però, d'altra banda —continua Cerdán Tato—, guanyarem en extensió, en anàlisis més profundes i en la mostra rigorosa de dades».

El projecte pretén construir «una revista de gran fiabilitat, de materials dignes i d'absoluta serietat en la seua cita amb el públic. «*Lloc de comuni-*

escriguen en la seua llengua, «invitant a la seua plena participació», la recerca d'aportacions en català «no és gens fàcil en el món informatiu i literari del sud i, concretament, d'Alacant».

El paper ara aparegut «no pretén entrar en col·lisió amb cap altra publicació» i, encara que tinga el seu epicentre local a Alacant, «s'interessarà per l'actualitat de tot el País Valencià i de l'estat. Perquè necessitem estar vinculats fora, entreteixint-nos amb la resta del nostre territori, i perquè necessitem la informació de tot el país».

Etern narrador i periodista, viatger